

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
วันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ [เช้า]

ออกจากใจที่สกปรก

ก่อนจ้งหัน

เดี๋ยวนี้ดอลลาร์หนึ่งกับเงินไทยเราเท่าไร (ประมาณ ๔๓ บาทแล้วครับ) ยืนอยู่นานแล้วนะ จะ ๕๖ ตอนเริ่มต้น ทำให้เราร้องโงก เมืองไทยเราไม่ใช่เมือง ๕๐ สตางค์นี่นะ ไม่เต็มบาทขาดครึ่งหนึ่งก็ยังมี นี่ ๕๖ ก็นเข้าไปอีก ไม่ได้ถึง ๕๐ สตางค์นะเมืองไทยเราทั้งประเทศ โงกขึ้นตรงนั้น มันหมดแล้วนะนี่ จะไม่มีคุณค่าอะไรติดเมืองไทย ของเขาอันเดียว ของเล่นเมื่อไร นี่ละทีนี้เวลาเราได้ทองคำเราเข้ามา ได้นี้เข้ามา มันก็แข็งขึ้น ๆ คุณค่าก็เด่นขึ้น ดูช้อย่างประเทศลาวนี่ก็เมืองพี่เมืองน้อง เมืองแขนซ้ายแขนขวาของเมืองไทย ก็ก็บก็ยังไม่เห็นมีความหมายอะไรเลย คุณค่ามันก็ไม่มี หลักเกณฑ์ที่ค้าประกันก็คือทองคำ นี่เรามีทองคำไว้ นี่ของเราก็คง แข็ง แล้วก็ดอลลาร์แทรกกันเข้าไป ก็แข็งขึ้น

เพราะฉะนั้นจึงต้องเอาให้ได้ตรงนั้นนะ กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว คือหลังจากนี้ไปแล้วจะไม่มีทาง บอกตรง ๆ เลย เหมาะสมในเวลานี้เท่านั้น เหมาะสมที่สุดทุกอย่างพร้อมมูลหมดในการที่จะช่วยชาติของเราคาวนี้ให้ได้ตามความมุ่งหมาย ซึ่งไม่เหลือต่ำกว่าแรงเรานะ เช่นทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน ดอลลาร์ยังไ้เราก็คงหวัง ว่า ๑๐ ล้าน เราจะอดอ่อนให้ได้ทองคำ ๑๐ ตันก่อน วาจันเถอะ ต่อจากนั้นทองคำเราก็ ๑๐ ตันพอดี หายใจโล่ง

ได้พิจารณาเต็มกำลังแล้วนะ ก่อนที่จะมาประกาศพี่น้องทั้งหลาย ในนามที่เป็นผู้นำ ไม่ได้ทำสุ่มสี่สุ่มห้านะ เพราะฉะนั้นอะไร ๆ ที่พิจารณาเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วผิงเลยออกเลย อะไรผ่านไม่ได้ ถ้างได้พิจารณาเต็มเหนียวแล้ว อะไรผ่านขาดสะบั้นไปเลย อะไรที่ไม่แนไม่ออก พิจารณาตรงนี้ ติดตรงนั้น ถอยตรงนี้ พิจารณาตรงนี้ ถอยตรงนั้น พอโล่งตรงไหนออก ๆ ดังที่เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้วว่า หลังจากที่เราโงกมาแล้วนั้นนะ เกี่ยวข้องกับเรื่องผู้นำทั่วประเทศไทยเรา

เราว่าจริง ๆ เราก็คเคยพูดแล้ว ถ้าไปทางนี้ เอา สมควรผู้ใดจะเป็นผู้นำ ยกประเทศเราขึ้นได้ในเวลาจนตรอกจนมุมอย่างนี้ พิจารณาไปนี่โล่งตรงนี้ติดตรงนั้น อยู่อย่างนั้น รอบเมืองไทยเราไปทางไหนก็แบบเดียวกัน ไม่ปิดมากก็ปิดน้อยจนได้นั้นแหละ โล่งไปเพื่อปิดอยู่อย่างนั้น เอ มันยังงั้นกัน มันจะหมดแล้วหรือดวงชาติของชาติ

ไทยเรา พิจารณาออกไปกมา เมื่อไม่ได้อะไรแล้วก็หมุนเข้ามาหานี้ พุดตรง ๆ นี่นะ หมุนเข้ามานี้ โลงไป ไม่กว้างแต่ไม่ปิด แค่นี้ก็เอา หลวมมือมือสอด หลวมแขนแขน สอด นี่ละเหตุที่ออกไม่ใช่อะไรนะเรื่องราว นี่ละเหตุเบื้องต้นเป็นอย่างนี้ เพราะพิจารณาหมดแล้ว มันยังงักกัน เหมือนว่าตีบตันอันตู้ไปเลย จากนั้นก็ค่อยเบิกกว้างออก ๆ นี่ละ เรื่องราวเป็นอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นที่ว่าทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ยังไงขออย่าให้พลาดนะ พิจารณาหมด แล้วลงจุดนี้ปั้งเลยเชียวนะ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยทองคำชาติ ๑๐ ตัน เหมือนว่าชาติอะไร ทั่วประเทศไทย จุดใหญ่มันอยู่จุดนี้ เพราะฉะนั้นจึงบอกว่า ยังไงอย่าให้ขาดนะ เพื่อรักษาระดับน้ำหนักคุณค่าของเมืองไทยเรา ให้อยู่ในทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน จะเต็มส่งงามไปหมด ถ้าอันนี้ขาดนิดหนึ่ง เมืองไทยเท่ากับชาติทั่วประเทศ ชาติมากขาดน้อย ชาติทั้งนั้น ไม่เป็นมงคลเลย เอาตรงนี้ละ

หลังจั้งหัน

(โยม : เกี่ยวกับแถลงการณ์ที่มีพระมาแสดงไม่ถูกด้านกฎหมายและด้านธรรมวินัย **แถลงการณ์พระสงฆ์กรรมการศูนย์พิทักษ์พระพุทธศาสนาและวุฒิสมาชิก** ประกาศให้กำจัดหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ด้วยปรากฏเป็นที่แน่ชัดว่า พระมหาไชว์ ทสฺสนีโย วัดชนะสงคราม กรรมการศูนย์พิทักษ์พระพุทธศาสนา และนายบุญเลิศ ไพรินทร์ วุฒิสมาชิกจังหวัดปราจีนบุรี ได้ร่วมกันประกาศให้กำจัดหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เพื่อให้การเสนอร่าง พ.ร.บ.คณะสงฆ์ ฉบับที่ขัดต่อพระธรรมวินัยเข้าสู่ ค.ร.ม. และเข้าสู่ขบวนการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรโดยปราศจากผู้คัดค้าน ต่อผู้ฟังจำนวนประมาณ ๔๐๐ คน เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ช่วงเวลาประมาณ ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ณ วัดราชาธิวาส ถนนสามเสน กรุงเทพมหานคร

โดยพระมหาไชว์ ทสฺสนีโย กล่าวว่า ต้องกำจัดหลวงตามหาบัว ซึ่งเป็นพระอรหันต์แห่งจังหวัดอุดรธานี และนายทองก้อน ลูกศิษย์หลวงตามหาบัว ซึ่งหลวงตาใช้งาน ต้องไม่ให้รัฐบาลนี้ ซึ่งนำโดย พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร บริหารราชการแผ่นดินต่อไป และนายบุญเลิศ ไพรินทร์ กล่าวว่า มหาไชว์ พุดเช่นนี้ต้องให้การสนับสนุน พวกเราอย่าทอดทิ้งในการร่วมมือที่จะกำจัดหลวงตามหาบัว พ.ต.ท.ทักษิณ และนายทองก้อน คำพุดดังกล่าวเป็นคำพุดที่แสดงถึงความอาฆาตมาดร้าย และเป็นการยุยงให้มีการประทุษร้ายต่อชีวิตของหลวงตามหาบัว อีกทั้งเป็นการยุยงส่งเสริม ถึงขั้นให้ล้มล้างการบริหาร

ราชการแผ่นดินโดยชอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีด้วย

การกระทำดังกล่าวของพระมหาโชวี ทสฺสนีโย ผิดต่อพระธรรมวินัยอย่างร้ายแรง และการกระทำของนายบุญเลิศ ไพรินทร์ ไม่สมกับวิญญู คุณุฒิ ในตำแหน่งหน้าที่วุฒิสมาชิกที่ดี การกระทำของบุคคลทั้งสองยังเป็นการกระทำที่ไม่ยำเกรงกฎหมายบ้านเมืองอีกด้วย ศิษยานุศิษย์ของหลวงตามหาบัว และชาวพุทธผู้หวังดีต่อพระพุทธศาสนา จะนำความกราบเรียนให้พณฯ ท่านนายกรัฐมนตรีทราบ และดำเนินการให้ผู้รักษากฎหมายดำเนินคดีกับบุคคลทั้งสองให้ถึงที่สุด และจะรวบรวมรายชื่อประชาชนชาวพุทธที่หวังดีต่อพระพุทธศาสนา เข้าชื่อกันถอดถอนนายบุญเลิศ ไพลินออกจากการเป็นวุฒิสมาชิกต่อไป จึงแกลงมาเพื่อกรุณาทราบโดยทั่วกัน ศิษยานุศิษย์ของหลวงตามหาบัวและชาวพุทธผู้หวังดีต่อพระพุทธศาสนา วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๕ ครับ)

พี่น้องทั้งหลายก็ทราบทั่วหน้ากัน จากการอ่านเรื่องราวทั้งหลายที่ครอบคลุมชาติและพระศาสนาทั่วดินแดนไทยนี้ ก็ได้ทราบกันมาโดยตลอดแล้ว ณ บัดนี้ หลวงตาก็รับทราบ แต่ข้อยืนยันอย่างอื่นนั้น หลวงตายังมองไม่เห็น ที่มองเห็นอยู่ก็คือว่า เขาว่าหลวงตาบัวเป็นพระอรหันต์ จังหวัดอุดรธานี นี้เราตอบว่าใช่แล้ว เราจะมาจากอุดร เราก็หันหน้ามากรุงเทพฯ จากกรุงเทพฯ เราก็จะหันไปอุดรฯ หันไปนั้นหันมานี่อยู่ตลอดเวลา เรายอมรับว่าเราหันจริง ก็มีเท่านั้นแหละข้อตอบรับกัน นอกนั้นไม่มีอะไร

ข้อที่เป็นสาระสำคัญทั้งหลายของพวกเรา ที่ได้รับการแนะนำสั่งสอนตักเตือนอยู่ทุกวันนี้ นี่เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาและปฏิบัติตัวเองให้เป็นพื้นฐานตลอดไป การปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีต่อตัวเอง ต่อครอบครัว ต่อสังคมส่วนรวม และต่อชาติบ้านเมือง และศาสนาของเรา เป็นเรื่องของพี่น้องชาวไทยเราจะต้องรับผิดชอบทั่วหน้ากัน นับตั้งแต่รับผิดชอบตัวของเราเองไป อย่างกว้างขวางด้วยการปฏิบัติดี กำจัดสิ่งชั่วช้าลามกที่เกิดขึ้นภายในตัวของเรา และเกิดขึ้นผู้ใดก็ตาม ให้มีสติระลึกว่าสิ่งนี้ชั่วทั้งนั้น ทั้งเกิดภายนอกภายใน ภายนอกคือนอกจากกายตัวเองไปสู่ส่วนรวม ภายในคือออกจากจิตใจของเรา ให้พากันระมัดระวัง

ธรรมของพระพุทธเจ้าท่านสั่งมาที่จิตใจ มหาเหตุที่จะเกิดเรื่องราวต่าง ๆ ขึ้นมาตั้งแต่เล็กจนใหญ่สุด เกิดขึ้นจากใจของเราทั้งนั้น จึงเรียกว่าใจเป็นมหาเหตุ คือนักก่อเรื่องก่อราวอยู่ที่ใจ ผลทั้งดีทั้งชั่วที่เกิดขึ้นจากมหาเหตุดีชั่วนั้นก็เกิดขึ้นที่ใจ จึงต้องให้ระมัดระวังที่นี้ให้มากกว่าอื่น ให้มีสติ ถ้ามีสติแล้วจะรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในใจตัวเอง ทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่วเป็นลำดับไป เมื่อเราใช้ความระมัดระวังอยู่เสมอก็ชินต่อนิสัยของบุคคลที่รับผิดชอบตัวเอง แล้วระมัดระวังตนอยู่เสมอ ๆ ก็กลายเป็นความราบ

รึนตึ๊งม ความคิดความปรุงที่เป็นภัยทั้งหลายไม่ค่อยเกิดมีขึ้น และการประพฤติปฏิบัติตัวก็จะค่อยเป็นความดีงามขึ้นมาในตัวของเรา สิ่งชั่วช้าลามกทั้งหลายก็จะถูกปิดเป่าออกจากการสำรวมระวังของเรา ให้ห่างไกลไปโดยลำดับลำดับ นี่คือธรรมของพระพุทธเจ้า

เรื่องที่เขาพูดว่าอรหันต์อรหัน้อย่างนั้น การพูดทั้งนี้เขาไม่ได้พูดด้วยความยอมรับตามหลักความจริงแห่งพุทธศาสนาของเรา เขาพูดด้วยการดูถูกเหยียดหยาม ที่ยกหลวงตาบัวขึ้นนี้ส่วนที่จะกระเทือนอันใหญ่หลวง ก็ได้แก่แดนแห่งพุทธศาสนาของเรา และนับแต่พระพุทธเจ้าลงมาโดยลำดับ นี่เป็นการพูดดูถูกเหยียดหยาม กิริยาที่แสดงออกนี้ ไม่ใช่กิริยาที่หวังดีต่อชาติบ้านเมืองและต่อตัวเอง หวังดีต่อใคร ๆ ก็ตาม ไม่มี ความหวังดี มีตั้งแต่ความกระแทกแตกตันเพื่อจะให้ทำลาย คำว่าเป็นอรหันต์นี้ก็เพื่อจะให้พี่น้องทั้งหลายมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้า ว่าคำสอนของพระพุทธเจ้าที่กระเทือนโลกมาเป็นเวลานานเฉพาะองค์ปัจจุบันนี้ ๒๕๕๕ ปีกำลังจะ ๔๖ ปีนี้แล้ว ไม่มีความหมายอันใดเลย เป็นโมฆะทั้งหมด เป็นกองมูตรกองคูถูกกิเลสย่ำยีตีแหลกอยู่ประเดี๋ยวประด๋าว ๆ นี้ เหยียบย่ำทำลายแหลกไปหมด อันนี้เป็นผู้ที่จะครองบ้านครองเมือง คือถึงมูตรถึงคู ถึงที่ตำหนิความดีว่าเป็นของชั่ว เชิดชูความชั่วเป็นของดี นี่คือถึงมูตรถึงคูถึงมหาภัยต่อชาติบ้านเมืองของเรา ให้พี่น้องทั้งหลายเอาไปพิจารณาทุกคน

คำว่า อรหันต์ ๆ มีมาตั้งแต่พระพุทธเจ้าของเราองค์ไหน ๆ และสาวกอรหันต์นี้ก็เป็นสาวกของพระพุทธเจ้ามาตั้งแต่องค์ไหน ๆ เพราะการปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ตักดวงเอามรรค ผล นิพพานขึ้นมาครองใจ นับแต่พระพุทธเจ้าเป็นพระองค์แรกลงมาจนกระทั่งสาวกทั้งหลาย ออกจากการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบแห่งพุทธศาสนาของเรานี้แหละ มาประกาศธรรมสอนโลกให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขทุกแห่งทุกหน ตำบลหมู่บ้าน บรรดาที่มีธรรมครองใจ นี่คือธรรมพระพุทธเจ้าประกาศผลเลิศเลอมาเป็นลำดับลำดับจนกระทั่งปัจจุบันนี้ และยังคงประกาศผลเลิศเลอยิ่งไปโดยลำดับ ไม่มีวันสุดสิ้น

ถ้าพี่น้องทั้งหลายที่หวังความดีความดี หวังความพ้นทุกข์จากกองมหาภัยทั้งหลายไปโดยลำดับแล้ว ขอให้มีความหนักแน่นต่อคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า อย่าไปสนใจใจใต้นำคำตำหนิติเตียนเหยียบย่ำทำลายของคำแห่งใจแห่งมาร แห่งมหาภัยทั้งหลายเหล่านี้เลย ถ้าได้ยินในหูกลับไปบ้านให้ไปล้างหูให้หมด ใครมีหูกี่หู มีสองหูล้างให้หมด มีสามหูล้างให้หมด เรียกมาลูกเล็กเด็กแดง สูเป็นลูกของกู หูกูสกปรกมา เพราะไปได้ยินคำจาบจ้วงต่าง ๆ ทำลายต่าง ๆ ต่อพระพุทธศาสนา มาจากสวนแสงธรรม ให้ว่าอย่างนี้

แล้วเรียกหมู เรียกหมา เรียกเป็ด เรียกไก่มาประชุมกัน ให้เรียกมากูจะล้างหูสูกให้หมดวันนี้ หูกูสกปรกมาแล้ว กูล้างหูแล้ว หูกูสกปรกหรือเปล่า ถ้าหูกูยังสกปรกให้ล้างให้หมด กลับไปบ้านให้พากันล้างหูเสีย ต่อไปอย่าไปฟังอีกนะ เดี่ยวจะล้างอีกทั้งวัน และตายทั้งเปล่า ๆ จมกอมูตรกอดคุณแห่งมหาภัยนี้ตลอดไป นี่แหละให้ยึดอย่างนี้ ผู้ปฏิบัติเพื่อความดีแก่ตน อันใดไม่ดีให้ปิดออก ๆ อย่ามาถือเป็นอารมณ์ซึ่งจะเป็นภัยต่อตนเรื่อยไป แม้แต่ขณะที่เกิดขึ้นจากผู้ทำนั้น เขาก็ตัดสติใจของเขาโดยหลักธรรมชาติอยู่แล้ว อย่าให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรา ให้ชะให้ล้างหูลำบากลำบากเลย เพราะไม่ใช่เราเป็นผู้ก่อขึ้น ให้เราล้างหูรับแต่ธรรมดาธรรมของดิงามเท่านั้น

สิ่งเหล่านี้อย่าไปวิตกวิจารณ์ เกิดความเคียดแค้นเสียใจจนเกินเหตุเกินผล เพราะนี่เป็นคำเสียดคำแพงคำมหาภัย เพื่อจะหวังกำไรจากการพูด พูดกระแทกแตกตันทำลายผู้อื่นนี้เท่านั้น เราให้ปิดออก อย่าไปสนใจ สำหรับหลวงตาบัวนี่ อย่าวว่าแต่หลวงตาบัวเป็นพระอรหันต์ในเมืองอุดรเลยนะ ลูกศิษย์หลวงตาบัวในเมืองอุดรจะให้เป็นอรหันต์หมดทีเดียวเลย จากนั้นก็จะมากรุงเทพฯ จะกว้านเอาลูกศิษย์ในกรุงเทพฯ นี้เป็นอรหันต์หมด ใครมีหมู มีหมา เป็ด ไก่ มาเป็นพระอรหันต์ทั้งหมดไปกับหลวงตาบัว ดียิ่งกว่าพวกนั้นกล่าวว้อ ๆ มันไม่ได้เป็นพระอรหันต์ เข้าใจไหม หลวงตานี้เป็นพระอรหันต์ เป็นทั้งเป็ด ทั้งไก่ ทั้งหมู ทั้งหมา เลิศกว่าเขานี้ไปอีกเป็นไหน ๆ เอาคำไหนเป็นพยาน เอาแค่นี้เสียก่อนนะ เอาไปเทียบ

หลักใหญ่ก็คือว่า ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติต่อตัวของเรานะพี่น้องทั้งหลาย ศาสนธรรมนี้เท่านั้นที่จะชะจะล้างสิ่งสกปรกโสภณทั้งหลายให้สงบร่มเย็น แล้วสะอาดสะอาดไป เราจะค่อยมีความสุขขึ้นจากน้ำ คือธรรม เรื่องของกิเลสนี้ ยิ่งยุยงส่งเสริมเท่าไร ดังที่พูดอย่างนี้ เขาหวังจะให้ได้อย่างใจเขา เขายูยงส่งเสริมทุกแบบที่จะได้ผลตามความชั่วช้าของเขา นั่นก็เป็นผลความชั่วช้าตามกันไปนั่นแหละ เขาทำอย่างนั้น เราให้ทำอย่างนี้ ให้แก้ทางสกปรก เข้าไปทางดิงามของเราเสียนะ จึงถูกต้องว่าเรามีธรรมะ ท่านสอนว่าอย่างนี้

หลวงตาบัวเป็นพระอรหันต์แห่งอุดรธานี ทั้งเป็ด ไก่ หมู หมา หมดชาวเมืองอุดรเป็นพระอรหันต์ หลวงตาบัวก็สอนเพื่อให้ท่านทั้งหลายถึงความดิงาม ถ้าควรจะเป็นพระอรหันต์ได้ แม้หมัดอยู่บนหลังหมาก็ให้เรียกไปเป็นอรหันต์ให้หมดนะ วันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ พอ ไม่พูดมากละ เหนื่อย

หลวงตาต้องขอภัยไว้ทุก ๆ ท่านเลย พูดไปหลงลืมไป ไม่ติดไม่ต่อกัน ไม่ใช่อะไรนะ คือสัญญามั่นคง ๆ พอพูดไปนี่ขาดบึบหายเจียบเลย แล้วตั้งใหม่ขึ้นมา เรื่องราวเลยไม่ค่อยต่อกันนะ ไม่ใช่เรื่องอะไร วกวนด้วยสัญญาอารมณ์ มั่นคง แต่ก่อนเทศน์

ไปมันแถมออกไป ว่าเรื่อย ๆ แถมออกไป ถึงเหตุถึงผล เป็นอรรถเป็นธรรม ได้ถ้อยได้
ความ ได้เรื่องได้ราว เดียวนี้ไม่นะ ไปนี้ตัดปุบหายเงิบและตั้งใหม่ไปเรื่อย กรุณาทราบ
ไว้ท้าวหน้ากัน ต่อไปจะเทศน์ไม่ได้แล้วนะ เริ่มมากขึ้นแล้ว

www.Luangta.com or www.Luangta.or.th